

ACTIVITATS EL TEULADÍ VALENTINO

El teuladí Valentino ens ajuda a treballar la **Responsabilitat amb el planeta**: inculcar-los el valor d'estimar la naturalesa i cuidar el medi ambient és fonamental per a assegurar la vida de tots els que habitem en ell. Proposem:

Contingut: que pots treballar amb aquestes activitats:

- Àrea 1 **Coneiximent de si mateix i autonomia personal**: Bloc 1.
- Àrea 3 **Llenguatges. Comunicació i representació**: Blocs 1 i 3.

1 ELS ARBRES I ELS BOSCOS

Necessitarem:

Fotocòpies de la plantilla d'arbre de l'annex.

Consideracions per a l'educador/a

Primerament, necessitarem buscar imatges de boscos, pinedes i grèvolos que pugam mostrar a la classe i que els ajuden a visualitzar el context en el qual es desenvolupa el conte.

En parlar dels beneficis dels boscos, es poden citar, entre altres:

- En els boscos trobem gran biodiversitat, moltes plantes i animals diferents que viuen en ell.
- Els boscos ajuden a controlar el cicle de l'aigua, alliberant gran quantitat d'ella en forma d'humitat i núvols.
- Els arbres ajuden a mantindre el sòl on estan plantats amb les seues arrels.
- Molts medicaments que prenem procedeixen de les plantes que creixen en els boscos.

Com a normes importants en els boscos estarien, per exemple:

- Respectar als animals i a les plantes que viuen en ell; no molestar-los, no arrancar cap planta o flor.
- No deixar restes del nostre menjar, recollir sempre el fem.
- Mai fer foc.

Desenvolupament

1a Fase: Els arbres i els boscos

- El protagonista del conte, que es diu Valentino, viu en un bosc. El primer que cal fer és conèixer aquest entorn. Pot fer-se a través de preguntes com aquestes:
 - Què és un bosc?
 - Quins noms d'arbres coneixes?,
 - Com són? Repassar el que recorden de cadascun d'ells.
 - Per què són importants els boscs?

Ajudant-nos del material gràfic, explicar-los que Valentino viu en una pineda, que és un bosc de pins i que s'alimenta del fruit del grèvol.

- Heu estat alguna vegada en una pineda? Coneixíeu el grèvol?
 - Quins animals coneixeu que visquen en els boscos?
 - Recordar normes que hem de seguir quan anem a un bosc i fer amb elles una llista:
 - Demanar-los que expressen les que sàprien.
- Soleu ser respectuosos/es amb la naturalesa?, teniu, per exemple, costum de matar els insectes que us semblen lletjos?

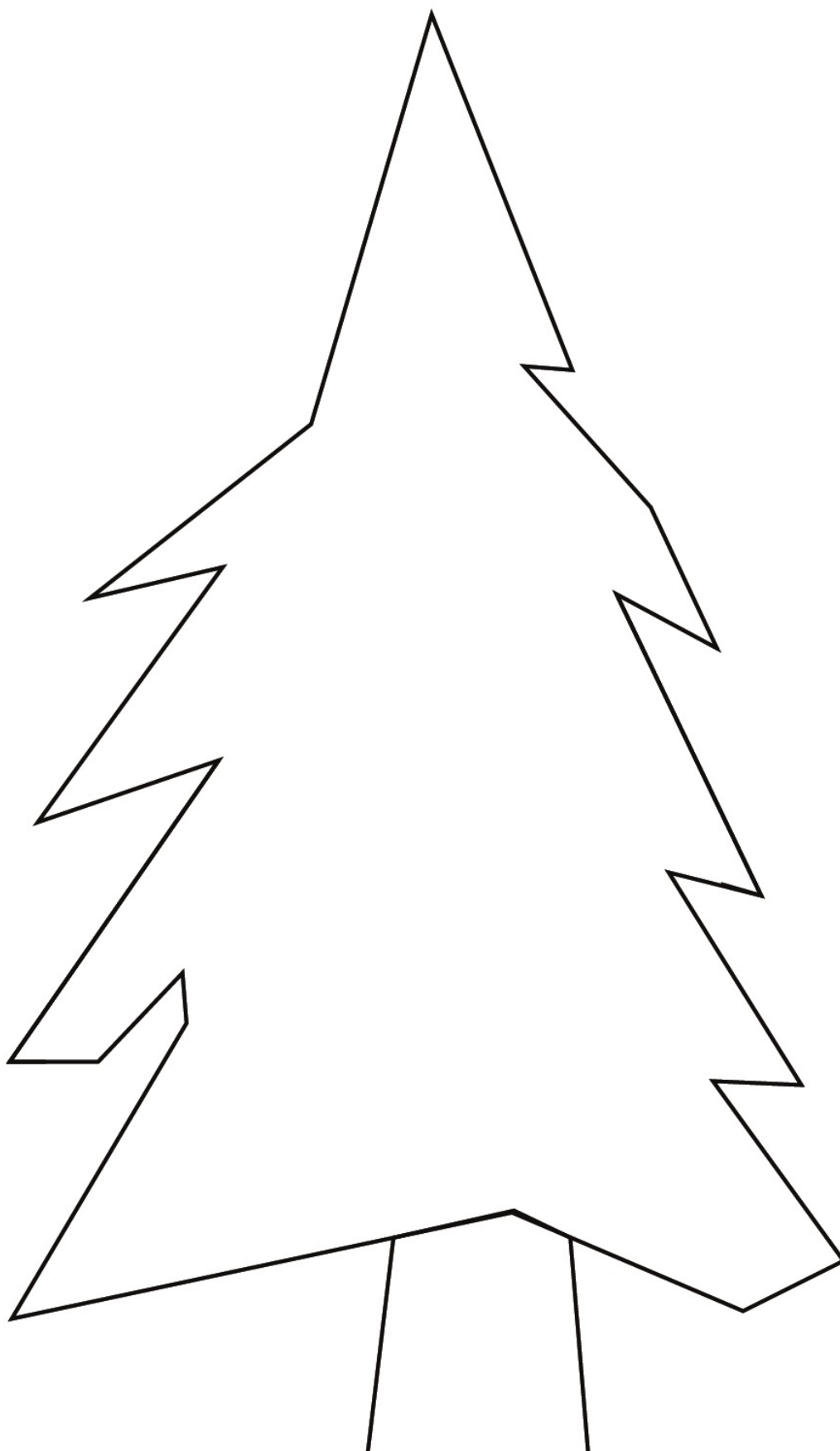
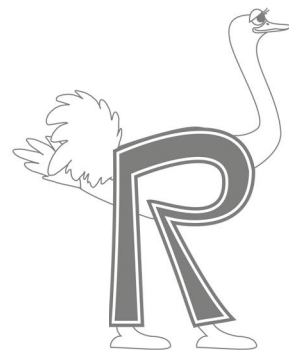
2a Fase: El nostre bosc

- Repartir les plantilles dels arbres. Cadascun/a acolorirà i adornarà el seu arbre com vulga.
- Demanar als xiquets/as que ajunten tots els arbres per a formar un bosc, pegar-los en un lloc visible de l'aula i repassar tot el que els boscos ens aporten.

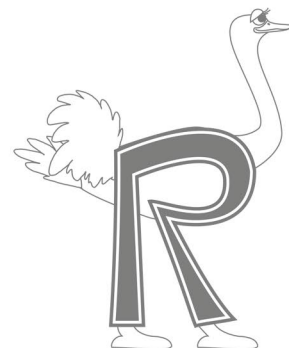
3a Fase: Un passeig pel bosc

- Una vegada que tinguem muntat el nostre bosc, realitzarem un passeig imaginari pel bosc.
- Demanar-los que tanquen els ulls i imaginem que entrem en un camí en un bosc, i que a cada costat, hi ha arbres molt alts, cadascun que pense en l'arbre que més li agrada.
- Recordar entre tots/es les normes que hem de tindre en el bosc.
- Continuem avançant pel nostre camí i, de sobte, ens trobem amb fem: una botella, una llanda de refresc, un paper d'alumini. Què fem?
- Un animal que està al mig i no ens deixa passar quin animal és? Quina és la nostra reacció? L'animal s'espanta i marxa corrent.
- A la fi del camí arribem a un riu, l'aigua està neta; què hem de fer per a mantindre net el riu?
- A la riba hi ha persones que volen fer una barbacoa. Ens conviden a menjar, què els diem?
- Ens asseiem en la riba i traiem els nostres entrepans; què hem de fer amb el fem quan acabem de menjar?
- Fer un recordatori de tot el que hem après amb aquest passeig, sobre el respecte als boscos i als animals i plantes que viuen en ells.

Annex

2: PRESENTEM A VALENTINO

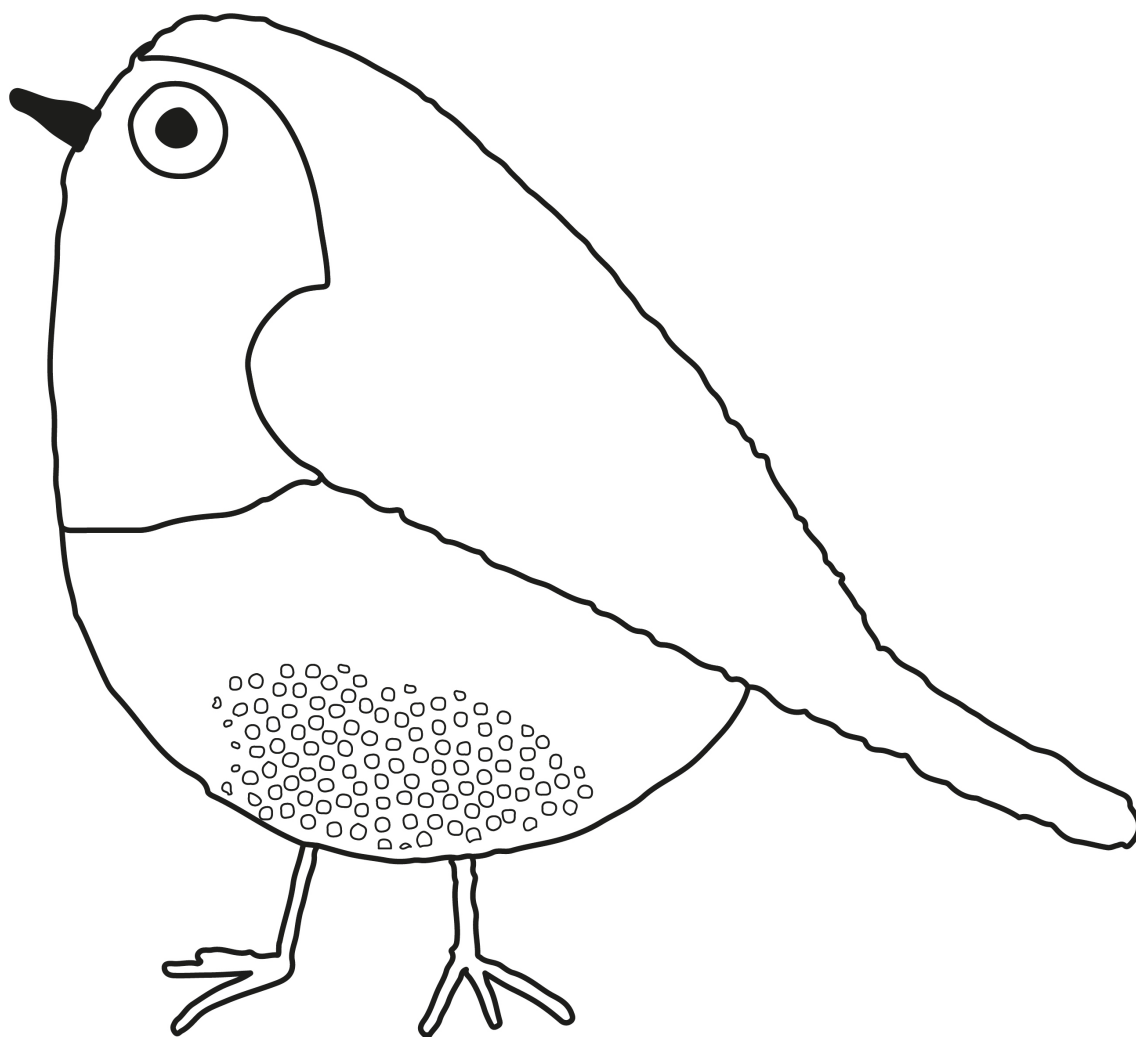
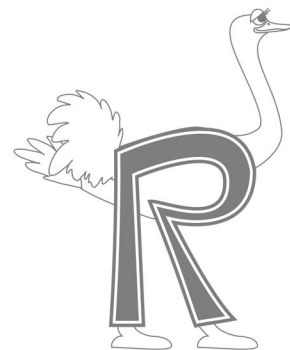
Necessitarem:

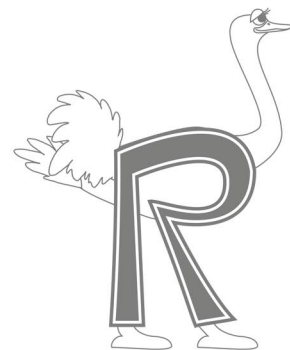
Fotocòpies de la plantilla del teuladí Valentino de l'annex

Desenvolupament:

- Recordar el que hem avançat sobre el conte: el protagonista es diu Valentino, viu en una pineda i s'alimenta dels fruits del grèvol que són unes boletes de color roig.
- Animar als xiquets/es a posar en marxa la seua imaginació amb preguntes com aquestes:
 - Quin animal creieu que és Valentino? Cóm us imagineu què és?
- A continuació, presentar a Valentino utilitzant la plantilla adjunta de l'Annex.
 - Ara que veieu a Valentino què us sembla? us esperàveu que fora un ocell? Hauríeu preferit un altre animal?
- Repartir a cada xiquet/a una fotocòpia de la plantilla de Valentino. Cadascun/a acolorirà i retallarà la seua plantilla com desitge. Pegar totes en els arbres del bosc creades en la fase anterior.

Annex

3 FITXA LECTURA "EL TEULADÍ VALENTINO"

Necessitarem:

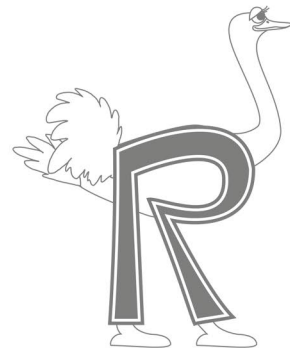
Il·lustracions del conte "El teuladí Valentino".

Consideracions per a l'educador/a:

Utilitzar el poster imprés o les il·lustracions que estan accessibles en la web d'Educació de Mans Unides (**enllaç**) com a suport a la narració.

Desenvolupament:

- Abans de llegir el conte, repassar el treballat sobre els boscos i com és un grèvol i els seus fruits.
- Llegir el conte "El teuladí Valentino" aclarint els dubtes que puguin quedar sobre el seu contingut.
- En finalitzar la lectura del conte, establir un diàleg amb els xiquets/es mitjançant preguntes com aquestes:
 - On viu Valentino? De què s'alimenta?
 - Per què Valentino i la seua família es queden sense menjar?
 - Què han fet malament al poble?
 - Com ajuda Manuela a Valentino?
 - Com ajuda Ángela a Valentino i a la resta d'ocells del bosc?, us adoneu que una xiqueta és capaç d'iniciar el canvi de les coses al poble?
 - Què hauria passat si al poble no s'hagueren assabentat del mal que han fet?
 - És important que ens diguen el que fem malament, per a evitar fer mal als altres.
- Fer un repàs de la història per a assegurar-nos que s'ha comprés.
- A continuació, cadascun/a ha de dibuixar el que més li ha agradat o après amb el conte i, en Assemblea, cadascun anirà explicant el seu dibuix.
- Penjar en la classe els dibuixos.

EL TEULADÍ VALENTINO

Valentino és un teuladí que viu en una bonica pineda.

Cada dia, quan s'alça, recorre cada racó buscant el seu aliment.

El seu menjar principal són els fruits d'un arbust que es diu grèvol, són unes boletes molt brillants de color roig.

Aquest hivern serà dur per a Valentino, perquè la seua mamà es va trencar una ala i ell haurà d'encarregar-se d'alimentar a la seua família.

Però aqueix matí quan va eixir a buscar el menjar, ni rastre de les boletes roges!

Molt preocupat va tornar al seu niu.

–Mamà, no hi ha cap fruit en tot el bosc. Veuré a la formiga Manuela, segur que ella sap el que ha ocorregut.

–Això em fa molt mala olor–, va dir Manuela. El millor serà que anem a esbrinar–ho. Manuela es va pujar damunt de Valentino i junts es van dirigir al poble.

Com cada any per Nadal, havien col·locat llumentes de colors als carrers i un gran pi adornant el centre de la plaça. Però una cosa horrible va cridar la seua atenció!

Totes les cases de la plaça tenien penjades en les seues finestres i portes rams de grèvol! El menjar de molts ocells del bosc estava ací! A qui se li hauria ocorregut fer una cosa així?

Això no pot ser! Al poble han d'assabentar-se del mal que han causat.

De tornada al bosc, Manuela i Valentino van contar a tots els animals el que havien descobert.

Ja sé el que farem – va dir Manuela, has d'explicar-li–ho tot a Àngela. Ella és una xiqueta que vol molt als animals. S'encarregarà de dir–los a tots al poble el que ha succeït.

–Però jo soc un teuladí Manuela, no puc parlar amb els xiquets, no entenen el nostre idioma.

–Tranquil Valentino, hi ha una manera de fer–ho i és ficant–te en els seus somnis.

– En els seus somnis?

–Sí. Aquesta nit entraràs a la seua habitació per la finestreta que hi ha en la golfa de la seua casa, arribaràs fins al seu llit i li contaràs a cau d'orella tot el que ha passat.

–Així ho va fer Valentino i al matí següent Àngela es va despertar, va baixar corrent les escales i va entrar en la cuina nerviosa:

–He de dir–te una cosa mamà! Una cosa molt lletja que hem fet.

–Quan Àngela va acabar de parlar amb la seua mamà les dues van eixir a buscar a l'alcalde per a explicar–li la notícia.

–De debò hem deixat sense menjar a molts ocells de la pineda? I què podem fer? –va dir l'alcalde.

–Potser aquest hivern ja és massa tard – va dir la mamà d'Àngela– però hem aprendre que hem de cuidar el bosc i pensar, abans de fer les coses, si podem danyar als altres.

–La formiga Manuela va ajudar a Valentino i la seua família a passar l'hivern, gràcies al menjar que havia guardat i tots al poble van aprendre a ser responsables i a respectar la naturalesa.

